

چکیده

مقدمه: تطابق بین وضعیت موجود با وضعیت مطلوب نیروی انسانی در بیمارستان ها از عوامل اصلی موفقیت بیمارستان ها در ارائه خدمات به بیماران می باشد. در پژوهش حاضر وضعیت موجود نیروی انسانی با وضعیت مطلوب در بیمارستان های عمومی آموزشی بزرگسالان دانشگاه علوم پزشکی تهران مقایسه شد.

روش بررسی: پژوهش حاضر مقطعی و از نوع توصیفی تحلیلی بوده که در سال ۱۳۹۲ انجام گرفت. جامعه‌ی پژوهش افراد متخصص و کارشناس که با شرایط و وضعیت بخش اورژانس بیمارستان آشنایی کافی داشتند انتخاب شدند و در مجموع ۴۳ نفر مورد مطالعه قرار گرفتند. جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از فرم نظرسنجی صورت گرفت. تحلیل داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی و آزمون اسپیرمن انجام شد.

نتایج: درصد تطابق در بیمارستان های امام خمینی (ره)، ولیعصر (عج)، امیراعلم، سینا، حضرت رسول اکرم (ص)، فیروزگر، بهارلو و ضیائیان به ترتیب برابر با ۸۰٫۹، ۶۳٫۳، ۸۶٫۰، ۷۸٫۵، ۸۶٫۳، ۹۱٫۷، ۱۰۴٫۰ و ۸۴٫۲ بود که در مجموع بجز بیمارستان بهارلو در تمام بیمارستان ها کمبود نیرو وجود داشت. نتایج این مطالعه نشان داد که بین درصد تطابق و شاخص های ملی اورژانس رابطه معنی داری وجود ندارد. در ضمن بیشترین کمبود نیروی انسانی که در واحد اورژانس بیمارستان های مورد مطالعه مشهودتر بود مربوط به رسته‌ی کارشناس پرستاری بود.

بحث و نتیجه گیری: قسمت عمده این عدم تطابق مربوط به کمبود نیروی انسانی در این بیمارستان ها می باشد. با جابجایی در نیروی انسانی بیمارستان های موجود می توان قسمتی از مشکلات را حل نمود.

واژه های کلیدی: نیروی انسانی، بیمارستان های عمومی دانشگاه علوم پزشکی تهران، شاخص های ملی اورژانس.